

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 27Sa/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6019200613
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6019200613.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako správny súd v právnej veci žalobcu: O. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. H. XXX/X, XXX XX A., zastúpeného AK Pekár s.r.o., Kukučínova 24, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 233 940 proti žalovanému: Mesto Detva, Tajovského 7, 962 12 Detva, IČO: 00 319 805 v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy takto

rozhodol:

Žalovaný Mesto Detva je povinný v kolaudačnom konaní vedenom pod č.k. XXX/XXXX/A., pôvodne č.k. XXXX/XXXX/A., začatom na základe návrhu doručeného žalovanému 21.12.2015 a podaného O. J. a I. J., A. o vydanie kolaudačného rozhodnutia pre stavbu „IBV výstavba 4 RD - Q. štvrť, Stavebný objekt SO 01 Prístupová komunikácia“ konať a o tomto návrhu rozhodnúť v lehote 30 dní od doručenia administratívneho spisu.

Žalovaný je povinný v plnom rozsahu nahradiť žalobcovi dôvodne vynaložené trovy konania a zaplatiť ich v lehote 20 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bude určená ich výška. Výška trov konania bude určená samostatným rozhodnutím, ktoré po právoplatnosti tohto uznesenia vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa správnou žalobou doručenou správne mu súdu dňa 24.10.2019 domáhal odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy - Mesta Detva (ďalej len „žalovaný“) v administratívnom konaní vedenom žalovaným (ako stavebným úradom) pod č. XXX/XXXX/A. (pôvodne č.k. XXXX/XXXX/A.) začatom na základe návrhu doručeného žalovanému 21.12.2015 a podaného O. J. (žalobca) a jeho manželkou I. J., obidvaja bytom A. na vydanie kolaudačného rozhodnutia (ďalej aj „návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia“) pre stavbu „IBV výstavba 4 RD - Q. štvrť, Stavebný objekt SO 01 Prístupová komunikácia“ (ďalej aj „stavba“). Žalobca v žalobe uviedol, že spolu s manželkou sú vlastníkami predmetnej inžinierskej stavby, ktorá je postavená na pozemkoch nachádzajúcich sa v k.ú. A., evidovaných na LV: č. XXXXX ako parcela CKN č. XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku: Ostatná plocha; a LV č. X ako parcela CKN č. XXXX o výmere XXXX m², druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie. Žalovaný kolaudačným rozhodnutím č. XXXX/XXXX/A./X/XXXX zo dňa 12.06.2017 povolil užívanie stavby a určil podmienky jej užívania. Proti tomuto kolaudačnému rozhodnutiu podali odvolanie účastníci konania K. N. a K. T.. Rozhodnutím Okresného úradu Zvolen, odbor cestnej dopravy a miestnych komunikácií č. OÚ-ZV-OCDPK-2017/012654-2 zo dňa 14.11.2017 OÚ Zvolen ako odvolací orgán kolaudačné rozhodnutie zmenil v rozsahu zmeny podmienok užívania stavby. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho orgánu podal prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen protest č.k. Pd 8/18/6611-8 zo dňa 01.02.2018, ktorému OÚ Zvolen vyhovel a svoje rozhodnutie zo dňa 14.11.2017 zrušil. Rozhodnutím OÚ Zvolen, odbor cestnej dopravy a miestnych komunikácií č. OÚ-ZV-OCDPK-2018/013075-2 zo dňa 01.10.2018 odvolací orgán kolaudačné rozhodnutie vydané žalovaným dňa 12.06.2017 zrušil a vec vrátil žalovanému ako stavebnému úradu na nové prejednanie a rozhodnutie. Dňa 22.10.2018 podali účastníci konania K. N. a K. T. návrh na zmenu stavby pred jej dokončením, v ktorom uviedli, že stavebníkmi sú K. N., K. T. a K. I.. Dňa 29.03.2019 a 15.05.2019 bolo vo veci vykonané ústne pojednávanie. Žalovaný ako stavebný úrad ku dňu podania správnej žaloby meritórne nerozhodol. Žalobca poukázal na to, že od podania návrhu na kolaudáciu stavby ku dňu

podania správnej žaloby ubehlo viac ako 46 mesiacov. Od zrušenia kolaudačného rozhodnutia a vrátenia veci stavebnému úradu (žalovanému) uplynulo viac ako 12 mesiacov. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že žalovaný je vo veci nečinný a spôsobuje v kolaudačnom konaní extrémne prieťahy.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 23.07.2019 podal v zmysle zák. č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zák. č. 9/2010 Z.z.“) proti nečinnosti stavebného úradu (žalovaného) a prieťahom v kolaudačnom konaní. Dňa 18.10.2019 bolo žalobcovi doručené podanie č. 31218/2019/ pred zo dňa 15.10.2019, ktorým žalovaný žalobcovi oznámil, že uvedenú sťažnosť nepovažuje za opodstatnenú. Žalobca tak neúspešne vyčerpал sťažnosť podľa zák. č. 9/2010 Z.z., a preto má aktívnu legitímáciu na podanie žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy v zmysle § 244 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

3. Žalobca v žalobe namietal, že nie je zrejmé, z akých dôvodov žalovaný ku dňu podania správnej žaloby meritórne nerozhodol o návrhu žalobcu a jeho manželky na vydanie kolaudačného rozhodnutia. Žalovaný síce tvrdí existenciu sporných vlastníckych vzťahov ku stavbe, avšak táto skutočnosť podľa žalobcu nie je dôvodom na závažné prieťahy, ktoré v uvedenom kolaudačnom konaní existujú. Tvrdil, že samotná spornosť vlastníckeho práva k stavbe nie je ničím odôvodnená, nakoľko žalobca (a jeho manželka) nadobudol vlastníctvo k tejto stavbe originálnym spôsobom - vytvorením veci. Na druhej strane K. N. a K. T. nedoložili do konania žiadny dôkaz preukazujúci ich vlastnícke právo ku stavbe a z ich podaní je zrejmé, že svoje vlastníctvo ku stavbe odvodzujú od svojho spoluvlastníctva nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. A. zapísanej na LV č. XXXXX ako parcela CKN XXXX/XX o výmere XXX m², na ktorej majú každý spoluvlastnícky podiel 1/8. Žalobca argumentoval, že vlastníctvo pozemku nemá žiadny vzťah k vlastníctvu stavby stojacej na takomto pozemku. Poukázal na ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vlastníctvo stavby podľa žalobcu nie je sporné. Napriek jednoznačnej nedôvodnosti námietok K. N. a K. T. žalovaný ako stavebný úrad nevydal v kolaudačnom konaní žiadne rozhodnutie. Žalobca tvrdil, že z vyjadrenia pracovníčky stavebného úradu Ing. J. je zrejmé, že má v úmysle kolaudačné konanie prerušiť podľa § 137 ods. 2 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Stavebný zákon“). Na takýto postup však podľa žalobcu nie sú splnené zákonné podmienky. S poukazom na § 137 ods. 1 a 2 Stavebného zákona žalobca argumentoval, že na to, aby stavebný úrad mohol postupovať v zmysle § 137 ods. 2 Stavebného zákona a odkázať navrhovateľa alebo iného účastníka na súd alebo na iný príslušný orgán, musia byť občianskoprávne námietky účastníkov konania do určitej miery preukázané. Keďže K. N. a K. T. svoje tvrdenie o vlastníctve stavby nepodložili žiadnym relevantným dôkazom, ich námietky sú celkom zrejme nedôvodné a stavebný úrad sa mal s nimi vysporiadať sám. Napriek uvedenému stavebný úrad ku dňu podania žaloby nerozhodol. Stavebný úrad má povinnosť sám predbežne posúdiť občianskoprávne námietky sám a rozhodnúť vo veci. Napriek tomu, že § 137 ods. 3 Stavebného zákona používa formuláciu „môže si stavebný úrad urobiť úsudok“, toto ustanovenie sa musí vykladať v súlade s celým právnym poriadkom SR, najmä v spojení s čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) a § 49 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), ktorý stanovuje orgánu verejnej správy lehoty na rozhodnutie. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že stavebný úrad si musí urobiť sám úsudok o občianskoprávnej námietke, inak by ostal vo veci nečinný, čím by porušil ústavou garantované právo účastníka konania na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ako aj ust. § 49 ods. 2 Správneho poriadku. Žalobca zdôraznil, že žalovaný umožňuje účastníkom K. N. a K. T. neustále vznášať v kolaudačnom konaní námietky a aj takto spôsobuje neodôvodnené prieťahy. Týmto postupom žalovaný zásadným spôsobom porušil Stavebný zákon, keďže podľa § 80 ods. 2 Stavebného zákona bol povinný poučiť v Oznámení o začatí kolaudačného konania účastníkov a dotknuté orgány, že námietky a stanoviská môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne. Z uvedeného ustanovenia jednoznačne vyplýva neprípustnosť námietok účastníkov konania vznesených po prvom pojednávaní. Porušovanie § 80 ods. 2 Stavebného zákona podľa žalobcu znamená súčasne porušenie čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. K tvrdenej zmene v osobe stavebníka žalobca uviedol, že K. N. a K. T. uvedený záver zakladajú na tvrdení, podľa ktorého je s prevodom pozemku spojená aj zmena osoby stavebníka. K. N. a K. T. nadobudli vlastnícke právo (každý v podiele 1/8) k pozemku pod stavbou od žalobcu v čase, keď bola stavba rozostavaná, t.j. keď existovala ako samostatný predmet občianskoprávných vzťahov. K prevodu rozostavanej stavby z navrhovateľa na iné osoby však nikdy nedošlo. Z toho vyplýva, že nemohlo dôjsť ani k zmene osoby stavebníka. Tvrdenie o zmene osoby stavebníka je podľa žalobcu nesprávne, účelové a nemá oporu v právnym poriadku SR. Uvedení účastníci navyše nedoložili do konania žiadnu listinu o právnom úkone, ktorým by navrhovateľ

(žalobca) vyjadril vôľu previesť svoje oprávnenie stavebníka na účastníkov konania. Stavebný úrad má zistený uvedený skutkový stav a napriek tomu vo veci nerozhodol a spôsobuje tak zbytočné prieťahy v konaní. Žalobca uzavrel, že žalovaný ako stavebný úrad niekoľko mesačnými prieťahmi závažným spôsobom porušil § 80 ods. 2 Stavebného poriadku, § 49 Správneho poriadku, ako aj čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Neobstojí ani obrana žalovaného, že prieťahy sú spôsobené aktivitou a neustálymi námietkami K. N. a K. T.. Námietky týchto účastníkov považuje žalobca za šikanózne a absolútne nepreukázané a navyše vznesené po prvom pojednávaní, a teda neprípustné v zmysle § 80 ods. 2 Stavebného zákona. Vzhľadom na nedôvodnosť námietok uvedených účastníkov mal tieto žalovaný zamietnuť, vysporiadať sa s nimi v rozhodnutí zákonným spôsobom, resp. na oneskorené námietky nemal vôbec prihliadať. Žalovaný mal za to, že vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný je ako stavebný úrad v kolaudačnom konaní nečinný a žiadal, aby správny súd žalovanému uložil povinnosť v predmetnom kolaudačnom konaní vedenom na stavebnom úrade Mesta Detva pod č. XXX/XXXX/A., predmetom ktorého je návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia pre stavbu „IBV výstavba 4 RD - Q. štvrť, Stavebný objekt SO 01 Prístupová komunikácia“, konať a vydať meritórne rozhodnutie do 15 dní od právoplatnosti uznesenia a zároveň povinnosť v rovnakej lehote vydané rozhodnutie doručiť správne mu súdu. Žalobca si uplatnil náhradu trov konania.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe poukázal na priebeh administratívneho konania začatého na základe návrhu žalobcu (spolu s manželkou) na vydanie kolaudačného rozhodnutia s tým, že dňa 29.02.2016 bola žalovanému doručená žiadosť o prerušenie kolaudačného konania podpísaná siedmymi spoluvlastníkmi pozemku registra CKN parc. č. XXXX/XX v k.ú. A., v ktorej spoluvlastníci spochybnili vlastníctvo predmetu kolaudačného konania - Prístupovej komunikácie pre stavbu IBV výstavba 4 RD - Q. štvrť. Žalovaný poukázal na podrobný popis úkonov orgánu verejnej správy uvedený v odpovedi žalovaného na sťažnosť žalobcu zo dňa 15.10.2019, ktorá bola vybavená so záverom, že žalovaný sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že stavebný úrad niekoľko mesačnými prieťahmi závažným spôsobom porušil ústavné práva žalobcu. Žalovaný vyslovil nesúhlas s tvrdením žalobcu o nečinnosti žalovaného, ktorou má spôsobovať v kolaudačnom konaní extrémne prieťahy, keďže z administratívneho spisu, ako aj z obsahu odpovede žalovaného na sťažnosť žalobcu vyplýva, že žalovaný ako orgán verejnej správy vo veci konal a aj koná v súlade s ustanoveniami Stavebného zákona i Správneho poriadku. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že žalovaný do dnešného dňa o návrhu žalobcu na vydanie kolaudačného rozhodnutia nerozhodol, keďže svojím rozhodnutím zo dňa 12.06.2017 povolil užívanie stavby a určil podmienky jej užívania, t.j. vo veci meritórne rozhodol. Skutočnosť, že voči rozhodnutiu žalovaného bol následne podaný opravný prostriedok a toto rozhodnutie Okresný úrad Zvolen svojím rozhodnutím zo 14.11.2017 zmenil len v rozsahu podmienok užívania stavby, nie je a ani nemôže byť ponímané ako nečinnosť žalovaného. Keďže okresný úrad v merite veci kolaudačné rozhodnutie nezmenil, toto nadobudlo právoplatnosť 06.12.2017. Následne 12.01.2018 Okresná prokuratúra Zvolen požiadala žalovaného o predloženie kompletného spisu, ktorý bol predložený 18.01.2018 a žalovanému bol vrátený 07.02.2018, pričom z listu Okresnej prokuratúry Zvolen z 05.02.2018 vyplýva, že žalovanému bola uložená povinnosť obratom predložiť spisový materiál okresnému úradu. Žalovanému bolo dňa 14.05.2018 následne doručené rozhodnutie OÚ Zvolen, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora a rozhodnutie OÚ Zvolen zo dňa 14.11.2017 bolo zrušené a vec bola vrátená žalovanému. Keďže uvedeným rozhodnutím nebolo zrušené aj rozhodnutie žalovaného, žalovaný mal za to, že kolaudačné rozhodnutie žalovaného z 12.06.2017 je právoplatné. Žalovaný poukázal na to, že z administratívneho spisu vyplýva, že konanie je intenzívne zaťažované opravnými prostriedkami, podnetmi a sťažnosťami účastníkov konania. Žalovaný nemohol a ani nemôže obmedziť zákonné práva ktoréhokoľvek z účastníkov konania. Opakované zásahy prokuratúry na základe podnetov výlučne zo strany účastníkov kolaudačného konania (p. T. a p. N.), predkladanie spisov, plnenie pokynov a upozornení prokurátora (napr. na vykonanie štátneho stavebného dohľadu na stavbe za účelom reálneho zisťovania, kto je skutočným stavebníkom a vlastníkom stavby) majú podľa žalovaného za následok, že dodnes nie je kolaudačné konanie právoplatne skončené. Z dôvodu, že žalovaný nemienil vyhovieť upozorneniu prokurátora z 03.07.2019, odstúpil spisový materiál okresnému úradu, pričom okresný úrad listom z 05.08.2019 žalovaného vyzval, aby konal v zmysle návrhu prokurátora. Vzhľadom k tomu, že podľa názoru žalovaného okresný úrad nepostupoval pri riešení veci v súlade s § 29 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, bol spisový materiál opakovane predložený nadriadenému orgánu na vybavenie. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalovaný nie je nečinný. Žalovaný následne poukázal na hlavné príčiny dĺžky kolaudačného konania, ktorými sú námietky spoluvlastníkov pozemku pod stavbou vznesené v kolaudačnom konaní už dňa 20.02.2016 a následne opakovane v podaniach po celú dobu konania, ako aj opakované zásahy prokuratúry a pokyny na zisťovanie

a posúdenie vlastníctva stavby, ktoré však presahujú oprávnenia žalovaného. Žalovaný poukázal na to, že oprávnenie rozhodovať o vzniku, resp. zániku vlastníckeho práva má len súd. Žalovaný svoj právny názor v kolaudačnom konaní prejavil tým, že svojím rozhodnutím povolil užívanie predmetnej stavby. Jeho právny názor bol však prelomený upozneniami prokuratúry a nadriadeného orgánu. Žalovaný s poukazom na § 242 a nasl. SSP uviedol, že za nečinnosť treba v podstate považovať pasivitu orgánu verejnej správy vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie, aj keď niet žiadnej faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol. Nečinnosť môže spočívať aj v opomenutí správneho orgánu vykonať predpísaný úkon alebo v zbytočných prietahoch v jeho postupe. Mal za to, že obsahom žaloby musí byť tvrdenie, že v konaní niet žiadnej prekážky na úkony správneho orgánu a napriek tomu správny orgán nekoná, pričom toto nekonanie je nečinnosťou. S poukazom na obsah administratívneho spisu, popis a špecifikáciu úkonov žalovaného uvedených v odpovedi na sťažnosť žalobcu mal žalovaný za to, že v danej veci nie je nečinným. Nekonanie musí byť v rozpore s konkrétnym zákonným ustanovením, ktoré obsahuje príkaz pre správny orgán postupovať, konať, vykonávať určité procesné úkony a rozhodovať. Žalovaný s poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu SR uviedol, že obligatórnou náležitosťou žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy je tvrdená nečinnosť orgánu. Podľa žalovaného žalobca v žalobe nepreukázal nečinnosť žalovaného, nakoľko len strohé konštatovanie, že stavebný úrad „niekoľko mesačnými prietahmi“ nenaplnia podmienku hmotnoprávneho predpokladu na podanie žaloby, t.j. žalobných bodov. Ako vyplýva z ust. § 182 ods. 1 písm. e/ SSP, konkrétne vymedzenie dôvodov žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkovo právnych dôvodov žalobca považuje opatrenia, resp. úkony za nezákonné (tzv. žalobné body) je jednou z najdôležitejších náležitostí správnej žaloby. Žalobca podľa žalovaného vo svojej žalobe neuviedol, kedy bol podľa jeho názoru žalovaný nečinný, resp. ktoré úkony žalovaného považuje žalobca za niekoľko mesačné prietahy. Ďalej žalovaný poukázal na to, že v zmysle judikatúry správny súd musí splnenie podmienok podľa § 250t ods. 1 OSP (teraz § 252 SSP) posudzovať individuálne vo svetle okolností konkrétneho prípadu. Podľa žalovaného v žalobe absentuje špecifikácia žalobných bodov tak, aby žalovaný vedel, k čomu sa má vyjadriť a k čomu má predložiť protiargumenty, a preto jej obsah a konštrukcia navádza k tomu, že žalobca sa domáha podanou žalobou ochrany svojich hmotnoprávnych subjektívnych práv. Žalovaný navrhol, aby správny súd v prípade, ak po preskúmaní nezistí nečinnosť žalovaného, uznesením žalobu zamietol. Žalovaný tvrdil, že v administratívnom konaní postupuje riadne.

5. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného k žalobe, v ktorom žalovaný tvrdil, že vo veci konal v zmysle Stavebného zákona i Správneho poriadku a nedopúšťa sa nečinnosti, ani prietahov v konaní, uviedol, že od začiatku kolaudačného konania ubehli takmer 4 roky a žalovaný orgán verejnej správy právoplatne vo veci nerozhodol. Pokiaľ žalovaný poukázal na to, že prietahy majú byť spôsobované námietkami spoluvlastníkov pozemku pod stavbou, ktoré sú následne opakované v podaniach po celú dobu konania, uvedený argument podľa žalobcu neobstojí, nakoľko ignoruje fakt, že v kolaudačnom konaní sa uplatňuje tzv. časová koncentrácia konania, v zmysle ktorej orgán verejnej správy nesmie prihliadať na námietky účastníkov konania vznesené po prvom ústnom pojednávaní, čo vyplýva z § 80 ods. 2 Stavebného zákona. Žalovaný však túto povinnosť porušuje a šikanózne námietky ďalších účastníkov konania neustále do konania pripúšťa. Uvedené predstavuje podľa žalobcu závažné procesné pochybenie žalovaného, ktoré má za následok nedôvodné a extrémne prietahy v konaní. Skutočnosť, že administratívny spis bol opakovane vyžiadaný dozorujúcim prokurátorom, nie je podľa žalobcu príčinou nečinnosti orgánu verejnej správy, ale jej následkom, a preto nemôže žalovanému slúžiť ako argument odôvodňujúci prietahy v konaní. Obrana orgánu verejnej správy spočívajúca v neustálych námietkach ostatných účastníkov konania a v zásahu dozorujúcej prokuratúry podľa žalobcu nemôže obstať, nakoľko od vrátenia veci OÚ Zvolen, ktorý rozhodol 01.10.2018, žalovaný vo veci vykonal dve pojednávania (29.03.2019 a 15.05.2019) a štátny stavebný dohľad dňa 24.10.2019, bez akéhokoľvek posunu v konaní, a teda za rok od vrátenia veci odvolacím orgánom vykonal žalovaný tri úkony a nevydal rozhodnutie vo veci ku dňu podania repliky. Pokiaľ žalovaný poukázal na to, že žalobca nešpecifikoval, v čom má spočívať nečinnosť žalovaného, žalobca považoval za nepravdivé tvrdenie, nakoľko žalobca v žalobe poukázal na to, že žalovaný nevydaním meritórneho rozhodnutia v zákonnej lehote porušil § 49 ods. 2 Správneho poriadku, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Žalobca v správnej žalobe jednoznačne a zrozumiteľne poukázal na celý priebeh kolaudačného konania, ako aj na skutkový stav, pričom z uvedeného vyplýva, že žalovaný koná vo veci liknavo a vykonáva vo veci zbytočné úkony, ktoré v konečnom dôsledku vedú k šikanovaniu žalobcu. Tvrdenie žalovaného, podľa ktorého prietahy sami o sebe nie sú dôvodom na podanie správnej žaloby proti nečinnosti, nemôže v právnom štáte obstať, nakoľko správna žaloba proti nečinnosti je v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR účinným

právnym prostriedkom ochrany základného práva uvedeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov). V tejto súvislosti žalobca poukázal na Uznesenie ÚS SR sp. zn. I.ÚS 9/02 zo 06.03.2002. Žalobca ďalej poukázal na to, že za nečinnosť orgánu verejnej správy sa považuje aj vykonávanie nezmyselných a neúčinných úkonov v správnom konaní. Z uvedeného potom obrana žalovaného spočívajúca v tom, že vo veci vykonáva úkony, a preto ani absencia právoplatného rozhodnutia počas takmer štyroch rokov nemôže predstavovať jeho nečinnosť, podľa žalobcu neobstojí. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho správneho súdu v ČR č.k. 2Ans 3/2007 z 26.06.2008.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd vecne a miestne príslušný na konanie o žalobe podanej podľa § 242 a nasl. SSP vec prejednal na nariadenom pojednávaní a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na dôvodoch podanej správnej žaloby v konaní o odstránení nečinnosti žalovaného s tým, že za hlavný dôvod tvrdenej nečinnosti žalovaného považoval absolútnu dĺžku konania od podania návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia, pričom do podania žaloby a ani do dňa vykonania pojednávania (06.08.2020) nebolo o návrhu právoplatne rozhodnuté. Táto neprímeraná dĺžka konania nezodpovedá skutkovej i právnej zložitosti predmetnej veci, pretože v tomto prípade nejde o administratívne zložitú vec ani vo vzťahu k dokazovaniu, ani vo vzťahu k zisťovaniu skutkových a právnych otázok, resp. ich posúdeniu. Zo Stavebného zákona totiž vyplýva účel kolaudačného konania, ako aj to, čo má žalovaný v kolaudačnom konaní skúmať. Sú to konkrétne podmienky realizácie stavby, t.j. či stavba bola realizovaná v intenciách predtým vydaného stavebného povolenia. Za tvrdenú nečinnosť teda považuje nečinnosť spočívajúcu v nedodržaní lehoty na vydanie rozhodnutia v konaní o návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia stanovenej v § 49 Správneho poriadku, vo vzťahu ku v žalobe citovaným článkom Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru. Inú nečinnosť, než nedodržanie lehoty na vydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, žalobca nenamietal. Doplnil, že vyvinul všetky možné dostupné právne kroky, vrátane jednaní za účelom dosiahnutia dohody medzi jednotlivými účastníkmi konania, avšak nebol úspešný. Na pojednávaní upresnil žalobný petít o označenie pôvodného čísla kolaudačného konania (1459/2016/Dka) a žiadal, aby bola žalovanému uložená povinnosť konať v kolaudačnom konaní vedenom na stavebnom úrade začatom na základe návrhu žalobcu doručeného 21.12.2015.

8. Zástupkyňa žalovaného sa na pojednávaní pridržiavala obsahu svojho písomného vyjadrenia, poukázala na odpoveď na sťažnosť žalobcu, ktorú podal pred podaním správnej žaloby a tvrdila, že žalovaný nebol nečinný, konal vo veci návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia, nespôsobil prietahy, jeho činnosť bola čiastočne blokováná podnetmi podanými účastníkmi konania, ako aj podnetmi na okresný úrad a na prokuratúru. Zástupkyňa žalovaného poukázala na to, že žalovaný vydal kolaudačné rozhodnutie po posúdení všetkých skutočností v zmysle Stavebného zákona, po vykonaní pojednávania a miestnej ohliadky a po zistení, že boli odstránené zistené závady, resp. nedostatky stavby dňa 12.06.2017 kolaudačné rozhodnutie vydal. Uvedené rozhodnutie bolo zrušené, čo však nemohol žalovaný ovplyvniť. Ako dôvod, pre ktorý nie je doteraz rozhodnuté, označila nevyjasnenie vlastníckych vzťahov medzi účastníkmi konania i otázky vyriešenia, kto je stavebníkom vzhľadom na to, že žalobca s manželkou previedli vlastnícke právo k pozemku na ďalších účastníkov konania pred dokončením stavby. Tvrdila, že žalovaný nie je nečinný, ani nemá v úmysle byť nečinný a nevydať rozhodnutie, avšak nemohol vo veci rozhodnúť vzhľadom na skutočnosti uvedené v písomnom vyjadrení k žalobe. Navrhla žalobu zamietnuť.

9. Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ SSP na účely tohto zákona sa rozumie nečinnosťou orgánu verejnej správy stav, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie.

10. Podľa § 242 ods. 1 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní.

11. Podľa § 244 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ako účastník administratívneho konania namietajúci nečinnosť orgánu verejnej správy neúspešne vyčerpala sťažnosť podľa osobitného predpisu alebo podnet na prokuratúre.

12. Podľa § 246 ods. 2 SSP k žalobe fyzickej osoby, právnickej osoby a zainteresovanej verejnosti musí byť pripojené oznámenie o výsledku prešetrenia sťažnosti podľa osobitného predpisu alebo vybavenie podnetu prokurátorom.

13. Podľa § 250 ods. 1, 2 SSP (1) Ak správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť žaloby, uznesením uloží žalovanému, aby v určenej lehote konal a rozhodol, vydal opatrenie alebo vykonal úkon, prípadne začal z úradnej povinnosti administratívne konanie. Vydaním tohto uznesenia sa súdne konanie nekončí a žalovaný je povinný správne súdu v určenej lehote doručiť vydané rozhodnutie, opatrenie alebo oznámenie o vykonanom úkone, prípadne o začatí administratívneho konania.

(2) Vo výroku uznesenia podľa odseku 1 správny súd uvedie označenie žalovaného, predmet konania a jeho číslo, ak ide o žalobu podľa § 242 ods. 1, uloženú povinnosť a primeranú lehotu na jej splnenie, nie však dlhšiu ako tri mesiace; dĺžkou lehoty navrhnutou žalobcom správny súd nie je viazaný. Na návrh žalovaného môže správny súd uznesením predĺžiť lehotu určenú na odstránenie nečinnosti; navrhnutou dĺžkou lehoty správny súd nie je viazaný.

14. Podľa § 251 ods. 1, 2 SSP (1) Ak žalovaný svoju nečinnosť v určenej lehote bezdôvodne neodstráni, správny súd mu i bez návrhu môže uznesením uložiť pokutu. Pred rozhodnutím o pokute si správny súd môže vyžiadať stanovisko orgánu verejnej správy nadriadeného žalovanému.

(2) Ak orgán verejnej správy správne súdu preukáže odstránenie nečinnosti, správny súd konanie uznesením zastaví.

15. Podľa § 49 ods. 1, 2 Správneho poriadku (1) V jednoduchých veciach, najmä ak možno rozhodnúť na podklade dokladov predložených účastníkom konania, správny orgán rozhodne bezodkladne.

(2) V ostatných prípadoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak, je správny orgán povinný rozhodnúť vo veci do 30 dní od začatia konania; vo zvlášť zložitých prípadoch rozhodne najneskôr do 60 dní; ak nemožno vzhľadom na povahu veci rozhodnúť ani v tejto lehote, môže ju primerane predĺžiť odvolací orgán (orgán príslušný rozhodnúť o rozklade). Ak správny orgán nemôže rozhodnúť do 30, prípadne do 60 dní, je povinný o tom účastníka konania s uvedením dôvodov upovedomiť.

16. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

17. Podľa čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy SR (1) Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

(2) Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

18. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

19. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

20. Podľa § 77 Stavebného zákona kolaudačné konanie vykonáva stavebný úrad, ktorý vydal stavebné povolenie alebo povolil terénne úpravy, ťažobné a im podobné alebo s nimi súvisiace práce.

21. Podľa § 78 ods. 1 Stavebného zákona účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená.

22. Podľa § 79 ods. 1 Stavebného zákona kolaudačné konanie sa začína na návrh stavebníka.

23. Podľa § 80 ods. 1, 2 Stavebného zákona (1) Stavebný úrad oznámi účastníkom konania podľa § 78, obci, ak nie je stavebným úradom príslušným na kolaudačné konanie a dotknutým orgánom začatie kolaudačného konania najmenej 10 dní pred ústnym pojednávaním spojeným s miestnym zisťovaním. (2) V oznámení o začatí kolaudačného konania upozorní stavebný úrad účastníkov a dotknuté orgány, že námietky a stanoviská môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne.

24. Podľa § 81 ods. 1 Stavebného zákona v kolaudačnom konaní stavebný úrad najmä skúma, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.

25. Podľa § 82 ods. 1 Stavebného zákona kolaudačným rozhodnutím sa povoľuje užívanie stavby na určený účel, a ak je to potrebné, určia sa podmienky užívania stavby.

26. Podľa § 137 ods. 1, 2, 3 Stavebného zákona (1) Stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona, sa pokúsia vždy aj o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej moci.

(2) Ak medzi účastníkmi konania nedôjde k dohode o námietke podľa odseku 1, ktorá, keby sa zistilo jej oprávnenie, by znemožnila uskutočniť požadované opatrenie alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme, odkáže stavebný úrad navrhovateľa alebo iného účastníka podľa povahy námietky na súd alebo na iný príslušný orgán a konanie preruší.

(3) Stavebný úrad určí lehotu, v ktorej sa musí predložiť dôkaz, že na súde, prípadne inom príslušnom orgáne bol podaný návrh na rozhodnutie v spornej veci. Ak návrh nebude v určenej lehote podaný, môže si stavebný úrad urobiť úsudok o námietke sám a rozhodnúť vo veci.

27. Podľa § 140 Stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

28. Z ust. § 244 ods. 1 SSP vyplýva, že súdnu ochranu pred nečinnosťou orgánu verejnej správy zákon priznáva len takej fyzickej (alebo právnickej osobe), ktorá ako účastník administratívneho konania neúspešne vyčerpala sťažnosť podľa osobitného predpisu alebo podnet na prokuratúre, teda žalobcovi, ktorý sa bezúspešne pokúsil dosiahnuť nápravu zákonom stanovenými prostriedkami. Z ust. § 246 ods. 2 SSP vyplýva žalobcovi povinnosť pripojiť k žalobe oznámenie o výsledku prešetrenia sťažnosti podľa osobitného predpisu alebo vybavenie podnetu prokurátorom. V preskúmanom prípade bolo zistené, že tieto zákonné podmienky žalobca splnil, keď dňa 23.07.2019 podal sťažnosť na postup žalovaného v konaní o vydanie kolaudačného rozhodnutia v zmysle zák. č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach, na ktorú sťažnosť obdržal od žalovaného Odpoveď zo dňa 15.10.2019 s tým, že sťažnosť žalobcu bola vyhodnotená ako neopodstatnená (uvedené listiny žalobca pripojil v prílohe žaloby).

29. Nečinnosť orgánu verejnej správy je definovaná v § 3 ods. 1 písm. d) SSP, v zmysle ktorého nečinnosťou orgánu verejnej správy sa rozumie stav, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie. Protiprávnosť je daná tým, že povinnosť orgánu verejnej správy riadne a včas uskutočniť konkrétne administratívne konanie vyplýva vždy zo znenia príslušného všeobecne záväzného právneho predpisu a súčasne má aj ústavnoprávny rozmer. Protiprávnosť teda znamená, že pasivita orgánu verejnej správy je v rozpore s normatívne ustanovenou povinnosťou orgánu verejnej správy konať. Takáto povinnosť konať vyplýva z konkrétneho zákonného ustanovenia, pretože pôsobnosť orgánu verejnej správy, vrátane lehôt, v rámci ktorých sa má táto realizovať, je v zásade upravená v zákonnej forme. Povinnosť orgánov verejnej správy konať bez prietahov má svoj ústavnoprávny základ priamo vymedzený v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a možno ju vyabstrahovať aj z čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, pretože nečinnosť orgánu verejnej správy narúša aj princíp právnej istoty. Súčasne pre orgány štátnej správy a štátne orgány platí aj povinnosť konať spôsobom ustanoveným zákonom podľa

čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Napokon požiadavka na konanie orgánu verejnej správy bez prietahov vyplýva aj z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“). Podľa ustálenej súdnej judikatúry nečinnosť orgánu verejnej správy znamená nielen to, keď orgán verejnej správy je úplne nečinný (pasívny), t.j. ak vôbec nekoná, alebo prestane konať, ale aj prípad, keď orgán verejnej správy koná s dlhými časovými odstupmi medzi jednotlivými úkonmi. Nečinnosťou je aj také konanie orgánu verejnej správy, ktoré zahŕňa vykonávanie nezmyselných a neúčelných úkonov, alebo aj nedôsledné plnenie povinností vyplývajúcich zo zákona. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Sžnč/3/2011 konštatoval, že „Nečinnosťou orgánu verejnej správy sa teda rozumie jeho pasivita vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie, aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol. Nečinnosť môže spočívať v opomenutí správneho orgánu vykonať predpísaný úkon alebo zbytočných prietahoch v jeho postupe...“. Nekonanie musí byť v rozpore s konkrétnym zákonným ustanovením, ktoré obsahuje príkaz pre správny orgán postupovať, konať, vykonávať určité procesné úkony a rozhodovať (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 225/08). Najvyšší súd SR k inštitútu nečinnosti orgánu verejnej správy ďalej vo svojom rozhodnutí č.k. 4Sžnz/2/2015 uviedol: „Pod pojem nečinnosť je nutné zahrnúť aj nedôsledné plnenie povinností vyplývajúcich zo zákona. Len samotné konanie napostačuje k tomu, aby bolo možné vylúčiť nečinnosť orgánu verejnej správy. Aj v prípade konania orgánu verejnej správy je možné konštatovať prietahy v konaní, a to v prípade, ak toto konanie nie je efektívne, nesleduje cieľ, ku ktorému sa má príslušný orgán dopracovať“. V preskúvanom prípade správny súd dospel k záveru, že žalovaný síce konal, avšak nepostupoval v plnej miere v súlade s ustanoveniami Správneho poriadku a ani s účelom a ustanoveniami Stavebného zákona.

30. „Pod nečinnosťou orgánu verejnej správy je potrebné rozumieť nielen absolútnu nečinnosť, ale aj to, ak orgán verejnej správy koná spôsobom, ktorý znamená porušenie práva na konanie bez zbytočných prietahov“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Sžnč/2/2012 z 29.03.2012). Nečinnosť orgánu verejnej správy je už zo svojej podstaty spojená s plynutím lehôt, v rámci ktorých má orgán verejnej správy uskutočniť administratívne konanie a vydať rozhodnutie. Tieto lehoty sú upravené zákonom. Aj v prípade, ak by lehoty na konanie a NA vydanie rozhodnutia neboli upravené expressis verbis v zákone, orgán verejnej správy by bol povinný rozhodnúť v primeranej lehote, resp. vydať rozhodnutie, resp. opatrenie bez zbytočných prietahov (§ 3 ods. 4 a ods. 7 Správneho poriadku). K prietahom v konaní dochádza vtedy, ak orgán verejnej správy síce koná, ale prekračuje lehoty určené právnymi predpismi pre procesné úkony, a to spravidla pre vydanie rozhodnutia vo veci. Aj v prípade, ak by prietahy boli zapríčinené (čiastočne) aj zo strany účastníkov konania, povinnosť konať orgánu verejnej správy nezaniká a tento má naďalej povinnosť rozhodnúť v čo najkratšom čase.

31. Žalobca v žalobe (i na pojednávaní) tvrdil, že nečinnosť žalovaného spočíva v nedodržaní lehoty na vydanie rozhodnutia v konaní o návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia stanovenej v § 49 Správneho poriadku. Namietal, že žalovaný je nečinný, hoci má k dispozícii všetky dôkazy, ktoré má v tomto konaní povinnosť vyhodnotiť, pričom dĺžka konania nezodpovedá skutkovej i právnej zložitosti veci, keď v kolaudačnom konaní má povinnosť skúmať splnenie podmienok realizácie stavby v intenciách vydaného stavebného povolenia. Žalobca argumentoval, že žalovaný mal povinnosť vysporiadať sa s námietkami účastníkov podanými v zákonnej lehote a na oneskorené námietky nemal vôbec prihliadať, pričom mal súčasne sám povinnosť vysporiadať sa aj s tvrdeniami účastníkov o vlastníctve stavby. Správny súd tieto námietky vyhodnotil ako dôvodné.

32. Z administratívneho spisu žalovaného správny súd zistil, že administratívne konanie bolo začaté pred orgánom verejnej správy (žalovaným) ako stavebným úradom dňa 21.12.2015 dorúčením návrhu žalobcu (s manželkou), (ďalej aj „navrhovateľa“ alebo „stavebníci“) na vydanie kolaudačného rozhodnutie pre stavbu „IBV výstavba4 RD-Q.tvrť, Stavebný objekt SO 01 Prístupová komunikácia“. K predmetnej stavbe bol stavebným úradom dňa 30.08.2012 pod č.j. XXXX/XXXX/A. vydané Rozhodnutie o umiestnení predmetnej stavby a dňa 22.10.2012 pod č.j. XXXX/XXXX/A. bolo vydané Stavebné povolenie pre stavebníka (žalobcu s manželkou). Stavebný úrad podaním zo 17.02.2016 č. XXXX/XXXX/A.. oznámil účastníkom konania začatie kolaudačného konania v súlade s § 80 Stavebného zákona (hoci v texte následne zmätočne uviedol, že stavebníci podali „žiadosť o vydanie stavebného povolenia“ a nariadil ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním na deň 10.03.2016. V predmetnom Oznamení uložil navrhovateľom (stavebníkom) povinnosť predložiť označené listiny a súčasne účastníkov konania a dotknuté orgány štátnej správy poučil o tom, že svoje námietky a stanoviská môžu uplatniť najneskôr pri ústnom konaní, inak na ne nebude prihliadnuté.

Dňa 29.02.2016 bola žalovanému doručená žiadosť o prerušenie kolaudačného konania a podnet na prešetrenie vydania stavebného povolenia (a to vzhľadom na vyššie uvedenú zmätočnosť Oznámenia stavebného úradu zo 17.02.2016), s odôvodnením, že stavebníci nepredložili k žiadosti o stavebné povolenie z 21.12.2015 vlastnícky vzťah k pozemku parc. č. KN-C XXXX/XX, ktorej vlastníckmi sú fyzické osoby uvedené v tomto podaní (K. I., Q.. a E. J., X.. N. J., K. N., K. T., Z. S. a J. a T. R.). Svoje podanie doplnili listom z 26.02.2016, v ktorom žiadali „prerušiť kolaudačné konanie do času, kedy bude povolená stavebníkovi zmena stavby preukázaním právneho vzťahu k pozemku, na ktorom stavba stojí“. Žalovaný vykonal 10.03.2016 nariadené ústne pojednávanie/konanie spojené s miestnym zisťovaním o kolaudácii, z ktorého vyhotovil Protokol. Z Protokolu vyplýva, že stavebný úrad zistil, že podmienky stavebného povolenia neboli dodržané a stavba zatiaľ nevyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu. V Protokole sú uvedené zistené odchýlky od dokumentácie, závady a nedorobky. Ďalej sa v Protokole konštatuje, že účastníci konania (menovite) vyjadrili nesúhlas s kolaudáciou a s vydaním rozhodnutia s tým, že účastníci p. J., X.. J., K. N., T. R. a K. T. uviedli, že písomné stanovisko doložia do 24.03.2016. S touto lehotou na doloženie stanovisk žalovaný vyslovil súhlas a konštatoval, že stavba nebude skolaudovaná do odstránenia závad v ním určenom termíne. Účastníci konania (podieloví spoluvlastníci parcely C-KN XXXX/XX, na ktorej mala byť skolaudovaná inžinierska stavba - prístupová komunikácia) doručili žalovanému 24.03.2016 stanovisko, v ktorom s poukazom na zmenu vlastníckych práv k predmetnému pozemku (po vydaní stavebného povolenia pre stavebníka O. J. s manželkou došlo ku prevodu vlastníckych práv k predmetnému pozemku na vlastníkov zapísaných na LV č. XXXXX), navrhli prerušiť kolaudačné konanie do času, kedy stavebník dokončí stavbu podľa schválenej projektovej dokumentácie a do času, kedy budú vysporiadané vzájomné vzťahy medzi stavebníkmi na jednej strane a vlastníckmi stavby a parcely pod ňou na strane druhej.

33. Žalovaný Rozhodnutím č. XXXX/XXXX/A.. zo dňa 18.04.2016 s poukazom na § 81 ods. 3 Stavebného zákona vyzval stavebníka (žalobcu s manželkou) k odstráneniu zistených závad a na ich odstránenie určil lehotu do 30.06.2016. Súčasne do uvedeného termínu prerušil kolaudačné konanie. Zároveň vzhľadom na pripomienky účastníkov konania (spoluvlastníkov parcely č. C-KN XXXX/XX, doručené žalovanému 29.02.2016, 01.03.2016 a 24.03.2016) vyzval týchto účastníkov konania „na doloženie dokladov, z ktorých je zrejmé, že cestu, ktorú zrealizoval stavebník na pozemku, ktorý je teraz v ich vlastníctve, si tiež odkúpili do 30.06.2016). Zároveň ich pre prípad, že takéto doklady nemajú, ale uplatnili námietky, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, o ktorých stavebný úrad sám rozhodnúť nemôže, a ktoré, keby sa zistilo ich oprávnenie by znemožnili vydanie kolaudačného rozhodnutia, žalovaný podľa § 137 ods. 2 Stavebného zákona odkázal na uplatnenie práva na súde a zároveň im určil lehotu na predloženie dôkazu, že na súde bol podaný návrh na rozhodnutie v spornej veci do 30.06.2016“.

34. Dňa 22.06.2016 účastníci kolaudačného konania K. T., T. J., X.. N. J. a K. N. doručili žalovanému stanovisko, v ktorom poukázali na to, že sú na LV č. XXXXX vedení ako podieloví spoluvlastníci k parcele C-KN XXXX/XX o výmere XXX m², každý v 1/8-ine, a teda celkovo v 1/2-ine k celku. Prílohu stanoviska tvorili LV č. XXXXX a fotokópie kúpnych zmlúv uzavretých medzi stavebníkmi (p. J. s manželkou ako predávajúcimi) a K. T., X.. J. a K. N. (ako kupujúcimi), predmetom ktorých bol okrem iného podiel spoluvlastníckeho podielu k pozemku C-KN č. XXXX/XX. Dňa 27.06.2016 žalobca (s manželkou) doručil žalovanému Oznámenie o odstránení závad brániacich v užívaní predmetnej stavby a žiadal o pokračovanie v kolaudačnom konaní. Z administratívneho spisu vyplýva, že v lehote do 30.06.2016, stanovenej žalovaným v rozhodnutí o prerušení konania zo dňa 18.04.2016, nebol žalovanému predložený účastníkmi konania dôkaz o tom, že na súde bol podaný návrh.

35. Žalovaný listom z 12.07.2016 účastníkom konania oznámil nariadenie ústneho pojednávania spojeného s miestnou ohliadkou vo veci návrhu žalobcu (s manželkou) (stavebníkov) na kolaudáciu stavby na termín 02.08.2016, predmetom ktorého mala byť kontrola odstránenia závad brániacich užívaní stavby a vyzval ho na predloženie ním označených dokladov. Dňa 02.08.2016 žalovaný vyhotovil Protokol z ústneho konania, v ktorom opätovne konštatoval, že podmienky stavebného povolenia neboli dodržané a stavba nevyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a uviedol, že skutočný stav zrealizovanej stavby je v súlade s dokumentáciou, pričom súčasne opísal zistené odchýlky, závady a nedorobky. Zároveň z obsahu Protokolu vyplýva, že žalovaný vyzval účastníkov konania, ktorí podali nesúhlasné stanoviská podľa § 137 Stavebného zákona na dohodu (námietky vyplývajúce z vlastníckych práv k parcele C-KN č. XXXX/XX) s tým, že inak bude túto otázku považovať za otázku predbežnú, ktorá nepatrí do jeho kompetencie. Následne účastníci kolaudačného

konania K. T. a K. N. doručili žalovanému písomné nesúhlasné stanovisko s kolaudáciou predmetnej stavby.

36. Žalovaný Rozhodnutím č. XXXX/XXXX/A. z 27.09.2016 podľa § 29 ods. 1 a 40 Správneho poriadku „prerušil kolaudačné konanie do rozhodnutie príslušného orgánu o vlastníctve cesty, resp. do dohody účastníkov konania“. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že k námietkam týkajúcim sa vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám musia byť doložené doklady, z ktorých je jednoznačne zrejmé, že vlastníci pozemku sú aj vlastníkmi cesty, ktorú realizoval p. J. s manželkou, avšak účastníci konania doložili LV, z ktorého vyplýva, že sú len vlastníkmi pozemku, na ktorom bola cesta zrealizovaná, avšak doklady nesporne preukazujúce vlastníctvo stavby/cesty nepredložili. Súčasne žalovaný konštatoval, že otázky vlastníckych práv k pozemkom a stavbám prekračujú právomoc stavebného úradu. Žalovaný vo výroku rozhodnutia súčasne upozornil stavebníka na povinnosť dodržať termín na odstránenie nedorobkov zistených pri miestnej ohliadke dňa 02.08.2016, najneskôr do 30.10.2016.

37. Žalobca podaním doručeným žalovanému 31.10.2016 oznámil žalovanému, že nedorobok zistený pri miestnej ohliadke 02.08.2016 bol v stanovenej lehote do 30.10.2016 odstránený.

38. Z administratívneho spisu správny súd zistil, že Okresná prokuratúra Zvolen si na základe podaného podnetu vyžiadala spisový materiál týkajúci sa predmetného kolaudačného konania, ktorý jej bol žalovaným predložený 10.11.2016 a dňa 11.01.2017 bol spisový materiál žalovanému vrátený so záverom, že podnet bol odložený ako nedôvodný. Dňa 20.04.2017 žalobca doručil žalovanému žiadosť o vydanie kolaudačného rozhodnutia. Ako prílohu žiadosti predložil Kúpnu zmluvu uzavretú medzi predávajúcimi K. I., Q. J., E. J., X. N. J., Z. S., T. R., S. R. (ako predávajúci) a O. J. s manželkou (ako kupujúcimi), predmetom ktorej bol prevod spoluvlastníckych podielov na parcele KN-C XXXX/XX na kupujúcich, Návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva na základe predmetnej zmluvy a dňa 21.04.2017 boli žalovanému predložené: Denné záznamy stavby, Vyhlásenie zhotoviteľa stavby a Zmluva o dielo č. 1/001Z/13 zo dňa 02.04.2013 uzavretá medzi objednávateľom stavby - žalobcom a zhotoviteľom stavby - Geostav Detva, s.r.o.

39. Žalovaný dňa 12.06.2017 vydal Kolaudačné rozhodnutie č.j. 1459/2016/DKa-rozh./9/2017, ktorým podľa § 82 Stavebného zákona povolil užívanie stavby „IBV Výstavba 4RD - Q.tvrť, Stavebný objekt SO 01 Prístupová komunikácia“. Zároveň stanovil podmienky užívania stavby v zmysle § 82 ods. 3 Stavebného zákona. Proti predmetnému kolaudačnému rozhodnutiu účastníci kolaudačného konania K. T. a K. N. (ďalej aj „odvolatelia“) podali odvolanie doručené žalovanému 04.07.2017. Žalovaný listom z 20.07.2017 vyzval odvolateľov na predloženie Zmluvy o dielo označenej odvolateľmi v odvolaní, ku ktorej výzve odvolatelia žalovanému podaním doručeným žalovanému 26.07.2017 oznámili, že predmetná zmluva nebola uzavretá v písomnej forme. Následne žalovaný podaním zo dňa 02.08.2017 oboznámil ostatných účastníkov kolaudačného konania s obsahom podaného odvolania a vyzval ich na vyjadrenie. Po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania K. T. a K. N. doručili žalovanému dňa 25.08.2017 podanie označené ako „Odvolanie proti kolaudačnému rozhodnutiu - zistenie nových skutočností“ (kolaudačné rozhodnutie bolo K. T. doručené dňa 24.06.2017 a K. N. dňa 27.06.2017.

40. Žalovaný v prílohe podania z 11.09.2017 odstúpil pre podané odvolanie Okresnému úradu Zvolen, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, ktorý o predmetnom odvolaní rozhodol Rozhodnutím č.: OU-ZV-OCDPK-2017/012654-2 zo 14.11.2017 tak, že predmetné kolaudačné rozhodnutie žalovaného zmenil v rozsahu zmeny podmienok užívania stavby a určil nové podmienky užívania stavby tak, ako sú uvedené vo výroku predmetného rozhodnutia s tým, že v bode I. určil podmienku, že: „stavba bude užívaná po vysporiadaní vlastníckych práv ako verejne prístupná miestna komunikácia“. Žalovaný následne podaním zo dňa 22.11.2017 požiadal Okresný úrad Zvolen o usmernenie týkajúce sa bodu č. 1. rozhodnutia odvolacieho orgánu, ku ktorej žiadosti Okresný úrad Zvolen žalovanému doručil 04.12.2017 svoje stanovisko, z ktorého vyplýva, že dňom doručenia rozhodnutia Okresného úradu Zvolen zo dňa 14.11.2017, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní proti kolaudačnému rozhodnutiu žalovaného zo dňa 12.06.2017, všetkým účastníkom konania sa stane kolaudačné rozhodnutie právoplatným a stavba bude skolaudovaná pre stavebníka za podmienok stanovených v rozhodnutí zo dňa 14.11.2017. Rozhodnutie Okresného úradu Zvolen zo dňa 14.11.2017 nadobudlo právoplatnosť dňa 06.12.2017. Následne žalovaný na kolaudačnom rozhodnutí zo dňa 12.06.2017 vyznačil týmto dňom právoplatnosť.

41. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že Okresná prokuratúra Zvolen opätovne požiadala žalovaného o zaslanie spisového materiálu, ktorý bol žalovanému vrátený 05.02.2018 s usmernením, aby žalovaný obratom spisový materiál predložil Okresnému úradu Zvolen, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií z dôvodu podaného protestu prokurátora proti rozhodnutiu Okresného úradu Zvolen zo dňa 14.11.2017. Žalovaný v prílohe podania z 09.02.2018 predložil administratívny spis Okresnému úradu Zvolen podľa pokynu Okresnej prokuratúry Zvolen.

42. Okresný úrad Zvolen Rozhodnutím č. OU-ZV-OCDPK-2018/003541-12 zo dňa 10.05.2018 vyhovel protestu prokurátora podaného Okresnou prokuratúrou Zvolen zo dňa 01.02.2018 a rozhodnutie Okresného úradu Zvolen č. OU-ZV-OCDPK-2017/012654-2 zo dňa 14.11.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.12.2017 zrušil a vec vrátil žalovanému ako prvostupňovému orgánu verejnej správy na kolaudačné konanie vo veci povolenia užívania predmetnej stavby. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že v priebehu konania o proteste prokurátora bolo zistené, že predmetná stavba nie je zrealizovaná podľa stavebným úradom overenej projektovej dokumentácie a nie je v súlade s vyhláškou č. 532/2002 Z.z. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.06.2018.

43. V administratívnom spise sa nachádza oznámenie Okresnej prokuratúry Zvolen zo dňa 18.09.2018, z ktorého vyplýva, že vyhovením protestu prokurátora PD8/18/6611-8 Okresný úrad Zvolen zrušil len svoje rozhodnutie, ktorým zmenil pôvodné rozhodnutie prvostupňového orgánu, avšak o odvolaní účastníkov konania K. T. a K. N. nerozhodol. Okresná prokuratúra Zvolen upozornila Okresný úrad Zvolen na nečinnosť Upozornením dňa 10.09.2018 s tým, že o Upozornení je povinný rozhodnúť do 30 dní od jeho doručenia. Okresný úrad Zvolen Rozhodnutím č. OU-ZV-OCDPK-2018/013075-2 zo dňa 01.10.2018 následne rozhodol o odvolaní účastníkov konania K. T. a K. N. tak, že Kolaudačné rozhodnutie žalovaného zo dňa 12.06.2017, ktorým žalovaný povolil užívanie predmetnej stavby zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu verejnej správy na nové prejednanie a rozhodnutie. Z odôvodnenia vyplýva, že Kolaudačné rozhodnutie žalovaného z 12.06.2017 bolo zrušené „z dôvodu nejasných vlastníckych práv k samotnému stavebnému objektu SO 01 Prístupová komunikácia“. Predmetné rozhodnutie bolo žalovanému doručené 04.10.2018, pričom Okresný úrad Zvolen žalovanému oznámil 12.11.2018, že predmetné rozhodnutie zo dňa 01.10.2018 nadobudlo právoplatnosť dňa 06.11.2018.

44. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný následne podaním z 23.11.2018 pod č.k. XXXX/XXXX/A. (pôvodne XXXX/XXXX/A.) „z vlastného podnetu s poukazom na § 80 Stavebného zákona nariadil ústne pojednávanie spojené s miestnou ohliadkou pre kolaudáciu predmetnej stavby a poučil účastníkov konania, že môžu svoje námietky a stanoviská uplatniť najneskôr pri ústnom konaní, inak na ne nebude prihliadané“. Pokiaľ žalovaný postupoval v už začatom kolaudačnom konaní (začatom na základe návrhu stavebníka p. J. s manželkou, doručeného žalovanému 21.12.2015) tak, že poukázal na ustanovenie § 80 Stavebného zákona, ktoré ukladá povinnosť stavebnému úradu oznámiť začatie kolaudačného konania a stanovuje mu lehotu, v ktorej tak má urobiť, a to vo vzťahu k termínu nariadenia ústneho pojednávania spojeného s miestnym zisťovaním, nepostupoval v súlade so zákonom (§ 80 ods. 1 Stavebného zákona), pretože v už začatom kolaudačnom konaní nemožno opätovne aplikovať ustanovenie § 80 Stavebného zákona. Zároveň žalovaný ako stavebný úrad postupoval v rozpore s ustanovením § 80 ods. 2 Stavebného zákona, ak v podaní z 23.11.2018 opätovne poučil účastníkov konania o možnosti uplatniť námietky najneskôr na ústnom pojednávaní nariadenom na termín 18.12.2018. Takýto postup, ktorým žalovaný umožnil účastníkom konania podávať opätovne námietky a stanoviská (hoci lehota na podávanie námietok v tomto kolaudačnom konaní účastníkom konania uplynula v deň ústneho pojednávania nariadeného na termín 10.03.2016), nemá oporu v zákone (§ 80 ods. 2 Stavebného zákona). Zrušením kolaudačného rozhodnutia vydaného žalovaným dňa 12.06.2017 (v konaní začatom na základe návrhu žalobcu (s manželkou) doručeného žalovanému 21.12.2015) totiž nezačalo „nové“ kolaudačné konanie, ale žalovaný ako stavebný úrad bol povinný v už začatom kolaudačnom konaní pokračovať, t.j. postupovať podľa § 81 Stavebného zákona a skúmať, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej skúmať, či skutočné realizovanie stavby, alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení. Z predmetného oznámenia napokon ani nevyplýva, ktoré skutočnosti mali byť predmetom nariadeného ústneho pojednávania spojeného s miestnou ohliadkou. Za situácie, že prvostupňové rozhodnutie žalovaného (Kolaudačné rozhodnutie z 12.06.2017) bolo odvolacím orgánom zrušené „z dôvodu nejasných vlastníckych práv k stavebnému

objektu SO 01 Prístupová komunikácia" bolo úlohou žalovaného vyhodnotiť okrem iného v konaní účastníkmi konania predložené dôkazy týkajúce sa existencie vlastníckeho práva stavebníka, ktorý podal návrh na začatie kolaudačného konania k stavbe, ktorá je predmetom kolaudačného konania a vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť. Žalovaný vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval.

45. Vo vzťahu k námietkam uplatneným účastníkmi konania (podielovými spoluvlastníkmi pozemku parc. č. XXXX/XX (zapísanými na LV č. XXXXX) správny súd zhodne s argumentáciou žalobcu v žalobe uvádza, že žalovaný bol v zmysle § 80 ods. 2 Stavebného zákona v kolaudačnom konaní povinný prihliadať len k námietkam uplatneným účastníkmi konania najneskoršie pri ústnom pojednávaní, ktoré nariadil v Oznámení o začatí kolaudačného konania zo dňa 17.02.2016, a to na deň 10.03.2016. Na neskôr podané námietky žalovaný nebol oprávnený prihliadať. Správny súd zároveň považuje za potrebné poukázať na to, že neprimeraná dĺžka predmetného konania bola ovplyvnená aj skutočnosťou, že si v predmetnom konaní žalovaný nevyriešil otázku, či navrhovatelia uvedení v žiadosti o vydanie kolaudačného konania doručenej žalovanému z 21.12.2015 sú stavebníkmi (aktívne legitimovanými na podanie návrhu na kolaudačné konanie) a ani to, kto je vlastníkom predmetnej stavby. Ďalej tým, že žalovaný napriek tomu, že už v rozhodnutí zo dňa 18.04.2016 (vzhľadom na podané námietky účastníkov konania, ktoré vyplývali z vlastníckych práv k pozemku parc. č. XXXX/XX, na ktorom sa nachádza stavba, ktorá je predmetom kolaudačného konania) prerušil kolaudačné konanie a vyzval týchto účastníkov konania na doloženie príslušných dôkazov v lehote do 30.06.2016 s tým, že ich odkázal v zmysle § 137 ods. 2 Stavebného zákona na uplatnenie svojich práv na súde a určil lehotu na predloženie dokladu o uplatnení tohto práva na súde v zmysle § 137 ods. 3 SSP s poučením, že ak návrh nebude v určenej lehote podaný, môže si žalovaný urobiť úsudok o námietke sám a rozhodnúť vo veci, a potom ako títo účastníci konania žalovanému v stanovenej lehote nepreukázali požadované skutočnosti a ani nepredložili dôkaz o tom, že podali návrh na súd, žalovaný nepostupoval podľa § 137 ods. 3 Stavebného zákona a po vydaní rozhodnutia Okresného úradu Zvolen, ktorým zrušil prvostupňové rozhodnutie žalovaného (Kolaudačné rozhodnutie z 12.06.2017), na základe opätovne podaných námietok týchto účastníkov konania (K. T. a K. N.) opakovane prerušil kolaudačné konanie rozhodnutím z 27.09.2016 „do rozhodnutie príslušného orgánu o vlastníctve cesty alebo do dosiahnutia dohody" (tentoraz už bez odkázania namietajúcich na podanie návrhu na rozhodnutie v spornej veci na súd), neurobil si úsudok o námietke (vyplývajúcej z vlastníckych práv k pozemkom alebo stavbám) sám, na čo bol vzhľadom na nesplnenie hypotézy ustanovenia § 137 ods. 3 veta prvá Stavebného zákona oprávnený, a to na základe dôkazov predložených účastníkmi konania (stavebníkmi i spoluvlastníkmi pozemku parc. č. XXXX/X), ktoré sa nachádzajú v administratívnom spise žalovaného. Tým, že žalovaný nepostupoval zákonom stanoveným spôsobom, bol nečinný a v dôsledku tejto nečinnosti došlo k prietahom v konaní. Takáto nečinnosť súčasne umožnila podávanie ďalších námietok (i samostatných návrhov) účastníkmi konania (K. T. a K. N.), iniciovanie podnetov na Okresnú prokuratúru Zvolen a opakovanému vyžiadaniu si administratívneho spisu Okresnou prokuratúrou Zvolen a v konečnom dôsledku zapríčinila stav, že v kolaudačnom konaní začatom na základe žiadosti žalobcu (a jeho manželky) doručenej žalovanému 21.12.2015 o vydanie kolaudačného rozhodnutia, do dňa vydania tohto rozhodnutia správneho súdu nie je vydané kolaudačné rozhodnutie, t.j. nie je vo veci rozhodnuté. Žalovaný postupoval protiprávne aj tým, že opakovane nariadil ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním na termíny 29.03.2019 a 15.05.2019, ktorých predmetom malo byť rozhodovanie o zmene stavby pred dokončením, hoci návrh na zmenu stavby pred dokončením podali navrhovatelia - fyzické osoby odlišné od fyzických osôb - stavebníkov, ktorí podali návrh na začatie kolaudačného konania doručenej žalovanému 21.12.2015, pričom nebolo preukázané splnenie podmienok stanovených v § 68 ods. 1 Stavebného zákona v spojení s § 81 ods. 4 Stavebného zákona a v zápisniciach z ústneho pojednávania žalovaný opakovane konštatoval, že odporučí účastníkov konania na súd „za účelom vyriešenia vlastníckych vzťahov k stavbe", hoci následne nepostupoval podľa § 137 ods. 2 a 3 Stavebného zákona (a takto postupovať ani nemohol, keďže tento inštitút už bol využitý vydaním Rozhodnutia o prerušení konania z 18.04.2016) a v dôsledku nesplnenia podmienok stanovených v § 137 ods. 3 veta prvá Stavebného zákona bol žalovaný oprávnený si o uvedenej občianskoprávnej námietke urobiť úsudok sám a rozhodnúť vo veci.

46. Z administratívneho spisu správny súd zistil, že Okresná prokuratúra Zvolen si administratívny spis vyžiadala od žalobcu aj listom z 05.12.2018, ktorý spis bol okresnej prokuratúre zaslaný 11.12.2018, v dôsledku čoho žalovaný účastníkom konania oznámil listom z 13.12.2018 zrušenie ústneho pojednávania nariadeného na termín 18.12.2018. Administratívny spis bol žalovanému vrátený 04.02.2019 spolu s Upozornením prokurátora, ktorý na základe vykonanej previerky zistil, že žalovaný

do vykonania previerky (24.01.2019) nedokončil kolaudačné konanie v zmysle § 50 Správneho poriadku, bol nečinný, pretože nerozhodol v lehote ustanovenej v § 49 ods. 2 Správneho poriadku a nerozhodol ani o žiadosti K. T. a K. N. o ich žiadosti doručenej žalovanému 22.10.2018 o zmene stavby pred jej dokončením. Okresný prokurátor v predmetnom Upozornení navrhol, aby žalovaný prerokoval žiadosť o zmenu stavby pred jej dokončením a rozhodol o nej. Z obsahu administratívneho spisu totiž vyplýva, že K. T. a K. N. (ďalej aj navrhovatelia) žiadosťou z 22.10.2018 požiadali žalovaného o zmenu stavby pred jej dokončením, pričom navrhovaná zmena mala spočívať „v zmene stavebníka a účastníkov konania“ a v „zmene názvu stavby na účelovú komunikáciu“, ktorá žiadosť bola vedená pod samostatným číslom konania. Žalovaný navrhovateľom na žiadosť odpovedal listom z 22.11.2018 s tým, že žiadosti nemôže vyhovieť, nakoľko „na dokončené stavby nie je možné uplatniť inštitút zmeny stavby pred jej dokončením“. Navrhovatelia následne podali sťažnosť na nečinnosť a prietahy žalovaného s poukazom na obsah Upozornenia prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen z 01.02.2018, v ktorom tento navrhol zrušiť rozhodnutie Okresného úradu Zvolen zo 14.11.2017. Navrhovatelia dňa 04.12.2018 ako „stavebníci“ doručili žalovanému návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia na stavbu „IBV Výstavba 4 RD- Q.tvrť Stavebný objekt SO 01 Prístupová komunikácia“, ktorej návrh bol vedený pod samostatným číslom konania. V tejto súvislosti správny súd uvádza, že konania, ktoré začali na základe samostatných návrhov navrhovateľov K. T. a K. N. je potrebné považovať za samostatné konania (pokiaľ nebolo nepochybne zistené, že navrhovateľmi - stavebníkmi v obidvoch konaniach sú totožné osoby), tieto konania sú odlišné od kolaudačného konania začatého na základe žiadosti žalobcu (s manželkou) na vydanie kolaudačného rozhodnutia doručeného žalovanému 21.12.2015, o ktorých bol žalovaný povinný rozhodnúť samostatnými rozhodnutiami a prípadná (navrhovateľmi tvrdená) nečinnosť žalovaného v týchto konaniach nemá žiadny vplyv na posúdenie žalobcom tvrdenej nečinnosti žalovaného v kolaudačnom konaní začatom na základe jeho žiadosti doručenej žalovanému z 21.12.2015, ktorá je predmetom tohto konania. Z administratívneho spisu ďalej vyplýva, že Okresná prokuratúra Zvolen opätovne dňa 07.05.2019 žalovaného požiadala o predloženie administratívneho spisu, ktorý bol k dispozícii okresnej prokuratúre od 21.05.2019 do 04.07.2019, kedy bolo vydané Upozornenie okresného prokurátora v konaniach XXX/XXXX/A., XXXX/XXXX/A. a XXXX/XXXX/A., v ktorom bola konštatovaná nečinnosť žalovaného, pretože ani jedno konanie nebolo do 22.05.2019 ukončené a po konštatovaní porušenia ustanovení § 3 ods. 3, § 49 ods. 1, 2 a § 18 ods. 1, 2 a 3 Správneho poriadku okresný prokurátor navrhol, aby v troch rôznych konaniach žalovaný bezodkladne konanie ukončil a rozhodnutia doručil všetkým účastníkom konania (t.j. bola opätovne prokurátorom konštatovaná nečinnosť žalovaného ako orgánu verejnej správy). Žalovaný napriek tomu vo veci nekonal a vo veci návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia nerozhodol. Dňa 24.10.2019 bol následne vykonaný štátny stavebný dohľad na stavbe, ktorá je predmetom kolaudačného konania, o čom bola spísaná Zápisnica, v ktorej žalovaný konštatoval, že stavba bola zrealizovaná podľa vydaného stavebného povolenia zo dňa 22.10.2012. Žalovaný do dňa podania správnej žaloby o odstránenie nečinnosti v predmetnom kolaudačnom konaní kolaudačné rozhodnutie nevydal.

47. Správny súd v tejto súvislosti (k obrane žalovaného, že vo veci konal a nevydanie kolaudačného rozhodnutia nie je dôsledkom jeho nečinnosti, ale dôsledkom úkonov účastníkov konania podávajúcich námietky a pokynov okresnej prokuratúry, resp. ich žiadosťami o predloženie administratívnych spisov) konštatuje, že stav, keď žalovaný doposiaľ nerozhodol v konaní o vydanie kolaudačného rozhodnutia na základe žalobcom podanej žiadosti doručenej žalovanému 21.12.2015, je spôsobený konaním žalovaného v rozpore s ustanoveniami Stavebného zákona, tak ako je uvedené v bode 44 tohto rozhodnutia, ako aj postupom v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 Správneho poriadku, keď žalovaný nevydal rozhodnutie vo veci v zákonom stanovenej lehote. Správny súd posudzoval jednotlivé úkony žalovaného i zákonnosť jeho postupu v konaní o vydanie kolaudačného rozhodnutia tak, ako je uvedené vyššie a dospel k záveru, že v konaní pred žalovaným ako orgánom verejnej správy (v postavení stavebného úradu) sa vyskytli časové obdobia, v ktorých buď nepostupoval spôsobom stanoveným zákonom, alebo vykonával neefektívne úkony, v dôsledku čoho boli zistené prietahy v konaní a správny súd zistil aj také časové úseky, kedy orgán verejnej správy nekonal vôbec, hoci neexistovala žiadna zákonná alebo faktická prekážka na to, aby žalovaný konal a vo veci rozhodol, t.j. žalovaný vo veci nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote (a ani do dňa podania správnej žaloby o odstránenie nečinnosti orgánu verejnej správy - 24.10.2019). Podľa § 49 ods. 1 Správneho poriadku v jednoduchých veciach, najmä ak možno rozhodnúť na podklade dokladov predložených účastníkom konania, správny orgán rozhodne bezodkladne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia § 49 Správneho poriadku, v ostatných prípadoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak, je správny orgán povinný rozhodnúť vo veci do 30 dní od začatia konania; vo zvlášť zložitých prípadoch rozhodne najneskôr

do 60 dní; ak nemožno vzhľadom na povahu veci rozhodnúť ani v tejto lehote, môže ju primerane predĺžiť odvolací orgán (orgán príslušný rozhodnúť o rozklade). Ak správny orgán nemôže rozhodnúť do 30 prípadne do 60 dní, je povinný o tom účastníka konania s uvedením dôvodov upovedomiť. Správny súd má za to, že žalovaný o podanej žiadosti žalobcu na vydanie kolaudačného rozhodnutia nerozhodol v lehote ustanovenej v § 49 ods. 1 Správneho poriadku, ani v lehotách stanovených v § 49 ods. 2 Správneho poriadku, pričom z administratívneho spisu nevyplýva, že by bola zákonom stanovená lehota na vydanie rozhodnutia predĺžená odvolacím orgánom žalovaného, ani že by žalovaný o takejto skutočnosti upovedomil účastníkov konania. Na základe uvedených skutočností správny súd dospel k záveru, že žalovaný bol v predmetnom kolaudačnom konaní nečinný a žalobca sa podanou žalobou dôvodne domáha odstránenia nečinnosti žalovaného v tomto konaní. Pre úplnosť správny súd uvádza, že za obdobie nečinnosti správny súd nepovažoval obdobie, počas ktorého žalovaný nedisponoval administratívnym spisom (t.j. obdobie, počas ktorého o podanom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného z 12.06.2017 rozhodoval odvolací orgán, ďalej obdobie, počas ktorého disponovala administratívnym spisom Okresná prokuratúra Zvolen a napokon obdobie od predloženia administratívneho spisu správneho súdu.

48. Správny súd preto s poukazom na § 250 ods. 1 SSP potom, ako zistil nečinnosť žalovaného ako orgánu verejnej správy a teda ako zistil dôvodnosť podanej žaloby, uložil týmto uznesením žalovanému, aby vo výroku označenom kolaudačnom konaní v určenej lehote konal a rozhodol, pričom táto lehota nepresahuje lehotu ustanovenú v zmysle § 250 ods. 2 SSP. Správny súd s poukazom na citované ustanovenie § 250 ods. 2 SSP nebol viazaný lehotou uvedenou žalobcom v správnej žalobe a žalovanému určil lehotu na vydanie rozhodnutia v predmetnom kolaudačnom konaní 30 dní od doručenia administratívneho spisu žalovanému, ktorú lehotu považoval za primeranú právnej a skutkovej zložitosti predmetného konania. Správny súd pre úplnosť uvádza, že na návrh žalovaného môže správny súd lehotu určenú na odstránenie nečinnosti uznesením predĺžiť (§ 250 ods. 2 SSP). Ak žalovaný nečinnosť v určenej lehote bezdôvodne neodstráni, správny súd mu i bez návrhu môže uznesením uložiť pokutu (§ 251 ods. 1 SSP). Podľa § 251 ods. 2 SSP, ak orgán verejnej správy správneho súdu preukáže odstránenie nečinnosti, správny súd konanie zastaví.

49 O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Žalobca bol v konaní plne úspešný, a preto mu správny súd priznal úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania a zaviazal žalovaného na ich náhradu. Výška trov konania bude určená samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá vyšší súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Krajského súdu v Banskej Bystrici na Najvyšší súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od dňa jeho doručenia.

V kasačnej sťažnosti je potrebné uviesť všeobecné náležitosti podania podľa § 57 SSP, t.j. ktorému správneho súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,

- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d) SSP,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do 10 dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.